ರಾಗ-ಕಾಂಬೋಧಿ. ಚಾಪುತಾಳ.

ಜೋ ಜೋ ಪುರುಪರಮೇಶನ ಕಂದ ।
ಜೋ ಜೋ ಸುನಂದಾ ನಯನಾನಂದ ॥
ಜೋ ಜೋ ಭುವಿ ನುತಚರಣಾರವಿಂದ ।
ಜೋ ಜೋ ನಿರ್ಮಲಸದ್ಗುಣವೃಂದ ॥ ಜೋ ಜೋ ॥ ॥೧॥

ಜೋ ಜೋ ಮನು ಭೂಮಿಪತಿವಂಶಲಕ್ಷ್ಮೀಲಲಾಮ ।
ಜೋ ಜೋ ವನಿತಾಜನನೇತ್ರಾನಂದ ॥
ಜೋ ಜೋ ಅನವದ್ಯಚರಿತಾಭಿರಾಮ ।
ಜೋ ಜೋ ನಿನಗೆಣೆಯುಂಟೆ ಧಾತ್ರಿಯೊಳು ॥ ಜೋ ಜೋ ॥ ॥೨॥

ಕಾಲಲಾಡುಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಝಲ್ಲೆನುತೊಲೆಯೇ ।
ಚಾಲೀಂದ್ರದೋಲೆ ಕರ್ಣಂಗಳೊಳೊಪ್ಪಿಳೆಯೇ ॥
ಮೇಲು ಮುತ್ತಿನ ಸರ ವಕ್ಷದೊಳೊಲೆಯೇ ।
ಬಾಲೆಯರಿಂತು ತೂಗಿದರು ಬಾಲಕನ ॥ ಜೋ ಜೋ ॥ ॥೩॥

ಬಡನಡು ಬಲುಕೆ ಪೊಂಗಡ ಮೊಲೆಯುಲುಗೆ ।
ಕಡೆಗಣ್ಣ ಕಾಂತಿದೆಸೆಯನೆಲ್ಲ ಬೆಳಗೇ ॥
ಮುಡಿದ ಮಲ್ಲಿಗೆಗೆ ತುಂಬಿಗಳು ಬಂದೆರಗೆ ।
ಮಡದಿಯರೆಲ್ಲ ತೂಗಿದರು ಬಾಲಕನ ॥ ಜೋ ಜೋ ॥ ॥೪॥

ಆದಿಚಕ್ರೇಶನನುಜ ಕಾಮರೂಪ ।
ಮೇದಿನಿಯೊಳು ವಿತರಣಕಲ್ಪಭೂಜ ॥
ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲಸುರುಚಿರತೇಜ ।
ಶ್ರೀದಿವಿಜಾನತ ಚರಣಸರೋಜ ॥ ಜೋ ಜೋ ॥ ॥೫॥

ಮೋಹನಕಾಯ ಮಕ್ಕಳ ಶಿರೋರತ್ನ ।
ಸಾಹಸಿ ಸಕಲಲಾವಣ್ಯಸಂಪನ್ನ ॥
ಬಾಹುಬಲೀಶ ಕುವರ ಸುಪ್ರಸನ್ನ ।
ಪಾಹಿ ಮಾಂ ಸರ್ವಸಜ್ಜನತಾಸನ್ನ ॥ ಜೋ ಜೋ ॥ ॥೬॥

ಮೇರುಧರಾಧರಸನ್ನಿಭಧೀರ ।
ಪಾರಾವಾರಸಮಾನಗಂಭೀರ ॥
ಕಾರುಣ್ಯನಿಧಿ ಮೂರುಲೋಕೈಕವೀರ ।
ಚಾರುಕೋಮಲನೀಲವರ್ಣ ಶರೀರ ॥ ಜೋ ಜೋ ॥ ॥೭॥

ಶ್ರೀ ಗುಮ್ಮಟಾಧೀಶಪಂಚಕಂ

ಕಂಡೆಂ ಭವ್ಯಜನಪ್ರಮೋದಕರನಂ ಕಂಡೆಂ ಜಗತ್ಪೂಜ್ಯನಂ ।
ಕಂಡೆಂ ಕರ್ಮವಿನಾಶಕಾರಣಿಕನಂ ಕಂಡೆಂ ನಿಜಾನಂದನಂ ॥
ಕಂಡೆಂ ಕಂತುಕಠೋರ ದರ್ಪಹರನಂ ಕಂಡೆಂ ತಪಃಕಾಂತನಂ ।
ಕಂಡೆಂ ಕಣ್ದಣಿವಂತು ಸಂತಸದೊಳಾಂ ಶ್ರೀಗುಮ್ಮಟಾಧೀಶನಂ ॥೧॥

ಕಂಡೆಂ ಶಾಂತರಸಪ್ರಪೂರ್ಣವಿಲಸತ್ಪ್ರೋದ್ದಾಮಚಿನ್ಮೂರ್ತಿಯಂ ।
ಕಂಡೆಂ ಶಾಶ್ವತಸಾತಸೌಖ್ಯಸುಖಿಸಂಪತ್ಸಂಭವಸ್ಥಾನನಂ ॥
ಕಂಡೆಂ ನಿಶ್ಚಲನಿರ್ಮಲಪ್ರಬಲಸಮ್ಯಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನನಂ ।
ಕಂಡೆಂ ಕಣ್ದಣಿವಂತು ಸಂತಸದೊಳಾಂ ಶ್ರೀಗುಮ್ಮಟಾಧೀಶನಂ ॥೨॥

ಕಂಡೆಂ ಕಣ್ಗಳ ಪುಣ್ಯಪುಂಜಮೆನೆ ಕಾಣ್ಬಂತೀಗಳಾನಂದದಿಂ ।
ಕಂಡೆಂ ಕಣ್ಗಳ ಕೌತುಕಂ ಕೊನರುತಿರ್ಪಂತೀಗಳಂದಳ್ಕರಿಂ ॥
ಕಂಡೆಂ ಕಣ್ಪಡೆದಿರ್ದುದಕ್ಕೆ ಸಫಲಮೆಂಬಂತೀಗಳೊಂದೇಳ್ಗೆಯಿಂ ।
ಕಂಡೆಂ ಕಣ್ದಣಿವಂತು ಸಂತಸದೊಳಾಂ ಶ್ರೀಗುಮ್ಮಟಾಧೀಶನಂ ॥೩॥

ಕಂಡೆಂ ಮೃತ್ಯುವಿದೂರನಂ ವಿಗತಘೋರಾಕಾರಸಂಸಾರನಂ ।
ಕಂಡೆಂ ಸದ್ಗುಣಧಾಮನಂ ಪರಮಕಾರುಣ್ಯಾಬ್ಧಿ ಸತ್ಸೋಮನಂ ॥
ಕಂಡೆಂ ಸನ್ನುತವೃತ್ತನಂ ಸಮಸಮುತ್ಸ್ರೀಭಾವಸಚ್ಚಿತ್ತನಂ ।
ಕಂಡೆಂ ಕಣ್ದಣಿವಂತು ಸಂತಸದೊಳಾಂ ಶ್ರೀಗುಮ್ಮಟಾಧೀಶನಂ ॥೪॥

ಕಂಡೆಂ ಸರ್ವಜಗದ್ಧಿತಪ್ರಬಲಬೋಧಾಧಾರನಂಧೀರನಂ ।
ಕಂಡೆಂ ದೇವಕಿರೀಟಘಟ್ಟಿತಪದಾಂಭೋಜಾತನಂ ಖ್ಯಾತನಂ ॥
ಕಂಡೆಂ ನಿಶ್ಚಲನಿತ್ಯನಿರ್ವೃತಿವಧೂಸತ್ಕಾಂತನಂ ಕಾಂತನಂ ।
ಕಂಡೆಂ ಕಣ್ದಣಿವಂತು ಸಂತಸದೊಳಾಂ ಶ್ರೀಗುಮ್ಮಟಾಧೀಶನಂ ॥೫॥

ಶ್ರವಣಬೆಳುಗುಳ

ಎಷ್ಟು ದೂರ ಬೆಳುಗುಳ ಬಂದೆ । ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಕಾಣುತ್ತ ಬಂದೆ ॥
ಮುಟ್ಟಿ ಜಿನರ ಪಾದವ ಕಂಡೆ । ಪಾಪವೆಲ್ಲವ ಪರಿಹರಿಸೆಂದೆ ॥ ಪ ॥

ಶೃಂಗಾರವಾದ ವನವನು ಕಂಡೆ । ಭೃಂಗಿಗಳ ಝೇಂಕಾರವ ಕಂಡೆ ॥
ಅಂಗಜಾರಿಯ ಭವನವ ಕಂಡೆ । ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡೆ
॥ ಎಷ್ಟು ದೂರ ॥ ॥೧॥

ಸೋಮವದನದ ಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡೆ । ಅಮಲ ದಿಕ್ಪಾಲಕರನು ಕಂಡೆ ॥
ಕಮಲಪೀಠವ ಮೋದದಿ ಕಂಡೆ । ವಿಮಲ ಮುನೀಶ್ವರರನ್ನು ಕಂಡೆ ॥
॥ ಎಷ್ಟು ದೂರ ॥ ॥೨॥

ಆದಿಚಕ್ರೇಶನನುಜನಂತೆ । ಕಾದಿಯಣ್ಣನ ಕೆಲಿದವನಂತೆ ॥
ಸಾಧಿಸಿ ತಪವನು ಗೈದವನಂತೆ । ಆದಿನಾಥಗೆ ಪ್ರಿಯಕಂದನಂತೆ ॥೩॥

ಹತ್ತಿದೆ ಹುತ್ತವು ಪಾದಗಳಿಂದ । ನೆತ್ತಿಯ ಕೆಳಗಿಹ ಭುಜಗಳ ಮುತ್ತಿ ॥
ಹತ್ತಿದರೂ ತ್ಯಜಿಸದೆ ತಪವನು ಗೈದು । ಮುಕ್ತಿಶ್ರೀಯನ್ನು ಹೊಂದಿದನಂತೆ
॥ ಎಷ್ಟು ದೂರ ॥ ॥೪॥

ಸುತ್ತಲೆಪ್ಪತ್ತೆರಡು ಶ್ರೀಜಿನಬಿಂಬ । ಮತ್ತೆ ದಕ್ಷಿಣಕಾಶಿಯೊಳ್ಮೆರೆವ ॥
ನಿತ್ಯವು ಪೂಜಿಪೆ ಶ್ರೀಬಾಹುಬಲಿಯ । ಸುತ್ತುವರಿದು ಮೂರು ಸೂಳು
ಬಿತ್ತರದಿಂ ॥೫॥

ರಾಗ-ಭೂಪಾಳಿ. ಏಕತಾಳ.

ಕೊಲೆಹುಸಿಯು ಕಳವು ಪರದಾರಾತಿಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ, ಸಲೆ ವಿಸರ್ಜಿಸಿ
ಪಂಚಪರಮೇಷ್ಠಿ ಪಾದವನು ॥ಪ॥
ನಲವಿನಲಿ ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಸ್ವರ್ಗಾದಿಮೋಕ್ಷಗಳ ಸುಲಭದಲಿ
ಪಡೆಯಬಹುದೈ ಮನುಜ ॥ಅ-ಪ॥

ಕೊಲೆಯೆಂಬುದೀಗ ತನ್ನಯ ಕೊಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಬೆಲೆ, ಕೊಲೆ ತನ್ನ ಕೊರಳೆ
ದೆಯ ಬಿಡದೊತ್ತಿ ಕೊಲುವ ಕೊಲೆ । ಕೊಲೆಯು ಹಿಂಸಾವೃತ್ತಿಚರಣಕ್ಕೆ
ಹೊತ್ತ ಹೊಲೆ, ಕೊಲೆಯು ಅಂತಕನ ಸಂಕೋಲೆ ॥

ಕೊಲೆ ಕರ್ಮರಾಜನೆಂದೆಂಬ ಲುಬ್ಧಕನ ಬಲೆ । ಕೊಲೆ ಘೋರದುರಿತದುಷ್ಟಾ
ಮೃಗಗಳಿಪ್ಪ ಮಲೆ । ಕೊಲೆ ನಿಗೋದತ್ಯಂತಬಹುಘೋರನರಕವೆಲೆ ।
ಕೊಲೆಯನದರಿಂದನುಳಿಯೈ, ಆತ್ಮಾ ॥೧॥

ಪುಸಿ ತನ್ನ ಮುರಿದು ನುಂಗುವ ಮೃತ್ಯುದೇವಿಯುಸಿ, ಪುಸಿಯು
ಸುಜ್ಞಾನರಮೆಗೆಡರಾದ ರಕ್ಕಸಿ । ಪುಸಿ ಪುಣ್ಯಮಾರ್ಗದಲಿ ನೆಟ್ಟ ಕಬ್ಬಿಣದ
ದಸಿ ಪುಸಿಯಲಾಗದು ನಂಬಿಸಿ ॥ ಪುಸಿ ವಿಮಲಕೀರ್ತಿ ಕಾಂತೆಯ
ಮುಖಕೆ ತೊಡೆದ ಮಸಿ, ಪುಸಿ ಸಕಲಸುವ್ರತದ ಫಲವ ಕೆಡಿಸುವುದು ।
ಈ ಪುಸಿ ಪೊಲ್ಲಮೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ನಿಶ್ಚೈಸಿ ನೀ ಪುಸಿಯ
ಕನಸಿನಲಿ ಮರೆಯೈ, ಆತ್ಮಾ ॥೨॥

ಕಳವು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪೊಕ್ಕಿದೆಯಲ್ಲಿ ಕಳಕಳವು । ಕಳವು ಕೇಳಿದ ಕಂಡೆಯಾಲೋಕ
ಲೋಕದಳಿವು, ಕಳವು ಕೈಕಾಲು ಕಿವಿಮೂಗುಕಣ್ಗಳ ಅಳಿವು ।
ಕಳವು ವರ್ಣಗಳ ಸುಳಿವು ॥ ಕಳವು ಕಡು ದುಃಖದಾವಾಗ್ನಿಗೊಡ್ಡಿದ ವನವು ।
ಕಳವು ಸಂಸಾರ ಘೋರಾಂಬುರಾಶಿಯ ಸೆಳವು, ಖಳ ಕಳವು ಕಡು ಪೊಲ್ಲ
ಮೆಂದಾತ್ಮ ತತ್ತ್ವಗಳಿವು । ಕಳವನದರಿಂದನುಳಿಯೈ ಆತ್ಮಾ ॥೩॥

ಪರದಾರರೊಳು ಸ್ನೇಹ ಪರಮಪಾಪದ ಗೇಹ। ಪರನಾರಿಯರ ಸಂಗ ಪರ
ಮಾಯುಷ್ಯಕೆ ಭಂಗ । ಪರವನಿತೆಯರ ಕೂಟ । ಪರಗತಿಗೆ ತೆಗೆದೋಟ ।
ಪರಸತಿಯ ನಗೆಯು ಬಲು ಹಗೆಯು ॥ ಪರವೆಣ್ಗಳಿಗೆ ಸೋಲು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ
ಎದೆಶೂಲ । ಪರನಾರಿಯರ ಮೇಳ ಪತಿತಕೊರಳಾ ಗರಳ । ಪರಮಾತ್ಮವಿದ
ನರಿತು ಪರವೆಣ್ಗಳಂ ತೊರೆದು ಪರಿಶುದ್ಧನಾಗಿ ಬಾಳೈ, ಆತ್ಮಾ ॥೪॥

ಅತಿಕಾಂಕ್ಷೆ ಯಾವಂಗೆ ಅತಿಕ್ಲೇಶವಾತಂಗೆ । ಅತಿಕಾಂಕ್ಷೆಯಾವಂಗೆ ಅತಿದುಃಖ
ವಾತಂಗೆ । ಅತಿಕಾಂಕ್ಷೆಯಾಗದೆಂದು ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಬಹಳ ಸನ್ಮತಿಯುತರು
ಮೆಚ್ಚುವಂತತಿಕಾಂಕ್ಷೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು, ಮತಿಬುದ್ಧಿಗಳವಟ್ಟು, ಪ್ರತಿಯಾಗಿ
ಪಡೆದಾದಿಹಂಸನಂ ಭಜಿಸಿ ಸದ್ಗತಿವಡೆದು ಮುಕ್ತನಾಗೈ, ಆತ್ಮಾ ॥೫॥

ರಾಗ-ಮೋಹನ. ಆದಿತಾಳ.

ಆರ ಸಿರಿ ಆರ ತನು ಧನಪುತ್ರಮಿತ್ರರು ಆರಿಗೂ ಸ್ಥಿರವಿಲ್ಲ
ಸಂಸಾರದ ವಿಭವ ॥ಪ॥ ಚಾರುಶ್ರೀಜಿನಮತವ ನಂಬು ಜೀವನೆ
ನಿನಗೆ ಬೇರೊಂದು ಶರಣಿಲ್ಲವೈ ॥ಅ.ಪ॥

ಶ್ರೀಯು ಯೌವನವಿಭವಮಾಯ ಮದಮಾತ್ಸರ್ಯಕಾಯನಿರ್ಮಲವಂಶ
ರೂಪಸೌಭಾಗ್ಯವು । ವಾಯುಗೊಡ್ಡಿದ ಸೊಡರು ಮಿಂಚುಮಂಜಿನ ಪುಂಜ
ನೀರ ಬೊಬ್ಬುಳಿಕೆಯಂತೇ ॥ ಹೇಯ ಸಂಸಾರವು ಶರೀರ ತಾನಸ್ಥಿರವು
ಶ್ರೇಯಾಂಸಪತಿ ಶಾಂತಿಜಿನರಪಾದಗಳಿಗೇ । ಕಾಯಮನೋವಚನದಲಿ
ನಂಬು ಜೀವನೆ ನಿನಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಶರಣಿಲ್ಲ ವೈ ॥೧॥

ಗುರುರಾಜಮಂತ್ರಿ ಸುರಸೇನೆ ವಜ್ರಾಯುಧವು ಹರಿವೈರಿಚೌದಂತಮೆನಿಪ
ಐರಾವತವು । ಅರಸಿಯರು ರಂಭೆಮೇನಕೆ ತಿಲೋತ್ತಮೆಯು ದೇವ
ಕಾಂತೆಯರೆನಿಪರು ॥ ಪಿರಿದು ಆಯುಷ್ಯ ಅಮೃತಾಹಾರವು ಸುರಪತಿಗೆ
ಪರುಷ ಚಿಂತಾಮಣಿಯು ಕಲ್ಪತರು ಗೃಹಗಳಲಿ । ಪರಮೇಶನೊಲುಮೆ
ಯಾಗಿರ್ದ ಇಂದ್ರತ್ವ ತಕ್ಷಣದೊಳದೃಶ್ಯವಾಯಿತು ॥೨॥

ಈರೇಳು ರತ್ನ ಎಂಬತ್ನಾಲ್ಕುಲಕ್ಷಗಜ ಸೂರ್ಯನ ರಥಕೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಪ
ರತ್ನದ ರಥವು । ನಾರಿಯರು ತೊಂಬತ್ತಾರುಸಾಸಿರವು ಪದಿನೆಂಟು
ಕೋಟಿ ಜಾತ್ಯಶ್ವ ॥ ಶಾರದೆಯ ನೆಲೆಗೆ ಮಿಗಿಲೆನಿಪ ಸಾಕೇತಪುರ
ಮೂರುವರೆಕೋಟಿಬಂಧುಗಳು ವೈಗಾವಲ । ವೀರಭಟರಿರುತಿರಲು
ಕ್ಷಣದೊಳದೃಶ್ಯವಾಯ್ತು ಸಗರೇಂದ್ರಚಕ್ರಧರಗೇ ॥೩॥

ಬಲದೇವವಾಸುದೇವಾದಿಗಳ ಐಶ್ವರ್ಯ ಹಲವು ದೇಶವು ಹಸ್ತಿರಥತುರಗ
ಭಂಡಾರ । ಒಲುಮೆಯ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಪುತ್ರಸಂತತಿಮಂತ್ರಿಮಂಡಳಿಕ
ಸಾಮಂತರಿರಲು ॥ ಜಲಜನಾಭನ ಮಗನಗೆಲುವ ರೂಪಿನ ಸೊಬಗು
ಬಲವಂತ ಶ್ರೀ ರಾಮರಾವಣವಿಭೀಷಣರು । ಕಲಿಕೃಷ್ಣ
ದುರ್ಯೋಧನಪಾಂಡವಾದಿಗಳ ಸಿರಿಯುಕ್ಷಣದೊಳದೃಶ್ಯವಾಯಿತು ॥೪॥

ದೇವಮಾನವರುರಗಪತಿಯ ವಿಭವವಧ್ರುವವು ಶ್ರೀವನಿತೆಯುಳಿದ ಮನು
ಜರಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿಹಳೇ । ಜೀವ ಕೇಳಾ ನಿನ್ನ ತನುಧನವು ಮೋಹದಿಂದೇ
ನಾಗದು ॥ ಆವಾವಗತಿಗಳಲಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲಿಯೆ ಬಂದು ಸಾವು ಹುಟ್ಟುವ
ಚತುರ್ಗತಿಗಳ ಭ್ರಮಣೆಯಲಿ ತಿರುಗಿ । ನೋವದಿರು ನಂಬು ಜೀವನೆ
ನಿನಗೆ ಬೇರೊಂದು ಶರಣಿಲ್ಲ ವೈ ॥೫॥

ಮಾಡುವುದು ದೇವತಾರ್ಚನೆಯ ಗುರುಪೂಜೆಯನು ಮಾಡುವುದು ದಾನ
ಧರ್ಮಂಗಳನು ಅನುದಿನವು । ಮಾಡುವುದುಶೀಲೋಪವಾಸ ಜಪತಪೋ

ನಿತ್ಯನೇಮಾದಿಷಟ್ಕರ್ಮಗಳನು ॥ ಆಡುವುದು ಸತ್ಯವನು ಪರವಧುವಿಗೆಳ
ಸದಿರು ಕೇಡುಳ್ಳ ಸಂಸಾರವನು ನಂಬಿ ಕೆಡಬೇಡ । ಪಾಡಳಿದು ಭಯ
ಭಕ್ತಿಯಲಿ ನಂಬು ಜೀವನೆ ನಿನಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಶರಣಿಲ್ಲ ವೈ ॥೬॥

ಭವರೋಗವೈದ್ಯ ಬಂಕಾಪುರದ ಶಾಂತೀಶ ರವಿಕೋಟಿತನುತೇಜ
ಚಿನ್ಮಯ ಚಿದಾನಂದ । ಭುವನತ್ರಯಾಧಿಪತಿ ಐದನೆಯ ಚಕ್ರೇಶ
ಪದಿನೆಂಟು ದೋಷರಹಿತಾ ॥ ಜಿನಮಾರ್ಗವನು ತೋರಿ ಭವ್ಯಜನಸಂತತಿಗೆ
ಜಿನಪದವಿಯನು ಕೊಡುವ ಅಘಹರನೆ ಚಿದ್ರೂಪ ಭವಹರ ಭವನಾಶ
ಸಂಗಮನ ಬಿನ್ನಪವನೊಲಿದು ರಕ್ಷಿಪುದಯ್ಯಾ ॥೭॥

ರಾಗ-ಮೋಹನ. ಆದಿತಾಳ.

ಶಿವನೆ ದುರಿತಾರಿ ತ್ರಿಜಗದುನ್ನತಭಾಗ್ಯದ ನಿಧಿಯೆ ಪರಮಸುಖಸಂಪದವ
ನೀವ ಚಿಂತಾಮಣಿಯೆ ವರಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯೆನಿಪ ನಿರ್ದೋಷಿಯನು
ದೋಷಿಯೆಂಬರು ಮೂಢಜನರು ॥ಪ॥

ಆದಿಯೊಳಗುತ್ಪನ್ನನಾದ ಕಾರಣದಿ ಸುಬೋಧನಿಧಿ
ವೃಷಭವಾಹನವನೇರಿದೆಯಾಗಿ ಭೇದಿಸಿ ನಿನ್ನ ಚರಣವ
ಕಾಣಲರಿಯದೆ ಬಳಲುತಿದೆ ಹರಿವಿರಿಂಚಿ । ಮೇದಿನಿಯೊಳಗೆ ಪದಿನೆಂಟು
ದೋಷಂಗಳನು ಬಾಧೆಯಿಲ್ಲದೆ ಗೆಲಿದು ಸರ್ವಜ್ಞ ನೀನಾದೆ ಸಾಧಿಸಿ
ಚೌರಾಸಿ ಲಕ್ಷಗುಣಗಳ ತಾಳ್ದ ಮಹಾದೇವಾಧಿದೇವ ನೀನೇ ॥೧॥

ಸಲೆಲೋಕಾಲೋಕದ ವಸ್ತುವಿಸ್ತಾರದ ಅಳಿವಿಲ್ಲದಾಗಮದ ತತ್ತ್ವನಿರ್ಣಯ
ನಿಧಿ ವಿಲಸಿತಾವಾಗ್ವಧೂಮುಖದೊಳುದಯಿಸಲರ್ಧನಾರೀಶನೆಂದೆನಿಸಿದ್ದೆ ।
ಅಳಿವಿಲ್ಲದಾಶಾಶ್ವತಾಮೃತದ ಶರಧಿ ತಾನೊಲಿದು ಸುದತಿಯ ರೂಪವ
ನಾಂತು ಬಂದಳ ಕಂಡು ಘಳಿಲನೆ ತೆಗೆದುತ್ತಮಾಂಗದೊಳ್ಧರಿಸಿ ಗಂಗಾಧರನು
ನೀನಾದೆಯ್ಯ ॥೨॥

ಅಷ್ಟವಿಧಕರ್ಮಗಳ ಗೆಲಲು ನೀ ಪರಮನಿಷ್ಠೆಯಿಂದಲಿ ತಪವ ಮಾಡುತ್ತ
ಮಿರಲಾಗಿ ಬಿಟ್ಟ ಕೇಶವು ಬೆಳೆದು ಜಟೆಗಳಾಗಲು ಜಟಾಮಕುಟಧರನೆಂದೆ
ನಿಸಿದ್ದೆ । ಉಟ್ಟುದನು ತೊರೆದು ಇಂದ್ರಿಯವಿಷಯವ್ಯಸನಗಳ ಸುಟ್ಟು
ಮರುಳುಗಳ ಕೂಡಾಡುತ್ತಮಿರಲಾಗಿ ಕಷ್ಟಭವಗೇಡಿ ತಿರಿದುಂಡನೆಂಬರು
ಜಗದಕರ್ತ ಸರ್ವಜ್ಞ ನಿನ್ನ ॥೩॥

ಅಷ್ಟಮದವೆಂಬ ಗಜಾಸುರನ ಸಮರದೊಳು ಮೆಟ್ಟಿ ಮೂದಲಿಸಿ ತಿವಿದಾ
ಳ್ದದಲೆ ಗಜಚರ್ಮವುಟ್ಟು ಮೆರೆದನು ಎಂದು ಜಡರು ಬಣ್ಣಿಪರೆಲೆ ಮದ
ವೈರಿಹರನೆ ನಿನ್ನ । ದುಷ್ಟಮನಸಿಜನ ತಪವೆಂಬ ತೀವ್ರಾಗ್ನಿಯಲಿ
ಸುಟ್ಟುರುಹಿ ಕಳೆದು ತ್ರಿಭುವನ ಧೀರ ನೀ ಭಸ್ಮವಿಟ್ಟಕಾರಣದಿ
ವಿಭೂತಿಭೂಷಣನಾದೆ ಶಂಭು ಜಗದ್ವಂದ್ಯ ನೀನೇ ॥೪॥

ಎಸೆವ ಜ್ಞಾನೋದಯದಿ ನೊಸಲ ಕಣ್ಣುದಯಿಸಲು ವಿಷಮ ಜಾತಿಜರಾಮ
ರಣತ್ರಿಪುರವನುರುಹಿ ಅಸಮದಳನೆನಿಪ ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾಸುರನ ಗೆಲಿದು
ನಾಟ್ಯವನಾಡಿದೈ । ಮಿಸುಪ ತ್ರಿಜ್ಞಾನತ್ರಿಶೂಲವನು ಪಿಡಿದು ನೀ
ವಸುಧೆಯೊಳಗುಳ್ಳ ಜೀವಗಳನೆಲ್ಲವನು ತನ್ನಸುವ ಕಾಯ್ದಂತೆ ಕಾಯ್ದನು
ಎಂದು ಪಸರಿಸಿತಂ ಮೃಡನ ಡಮರುಗಧ್ವನಿಯು ॥೫॥

ಸುರನರೋರಗ ಖಚರಜ್ಯೋತಿಷ್ಕರು ಕಿನ್ನರರು ಕಿಂಪುರುಷಗರುಡಗಾಂಧ
ರ್ವರು ನೆರೆದು ಬಂದರು ಪರಮಹರುಷದಲಿ । ಸದಾಶಿವನ ಬಲಗೊಂಡು
ಪೂಜಿಸಲೆಲ್ಲರು ಹರುಷದಿಂದೆರಗೆ ಮಣಿಮುಕುಟರಂಜಿತಕಿರಣಹರನ
ತನುಪ್ರಭೆಯೊಳಗೆ ಶಿರದ ಗೊಂಚಲು ಎಸೆಯೆ ಧರೆಯೊಳಗೆ
ರುಂಡಮಾಲಾಧರನು ಎಂಬರೆಲೆ ನಿರ್ದೋಷಿ ರುದ್ರ ನಿನ್ನ ॥೬॥

ಉರವಣಿಸಿ ಜಾತಿಜರಾಮರಣಗಳ ಸಂಹರಿಸಿ ಹರನಾದೆ ಶಾಶ್ವತಾಮುಕ್ತಿಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ
ನೀನು ವರನಾದ ಕಾರಣದಿ ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ನಿರ್ಭಯ ಸದಾಶಿವನು
ನೀನಾದೆಯ್ಯ । ಹರಿಹರನು ಅಜನು ಅರುಹನಾದೊಡಾಗಲಿ ನಿರುತ
ಪದಿನೆಂಟು ದೋಷಂಗಳನು ಗೆಲಿದವನೆ ದೇವರ ದೇವ ವರದಾದಿಶಿವನು
ಜಾಯಣ್ಣನಾಧಾರ ತ್ರಿಜಗದಧಿಪತಿಯು ನೀನೇ ॥೭॥

ರಾಗ-ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ. ಅಟ್ಟತಾಳ.

ಮಂಗಳ ನಿಜಪರಂಜ್ಯೋತಿಗೆ, ಜಯಮಂಗಳ ಶುಭಮಂಗಳ
ಗುರು ಹಂಸನಾಥನಿಗೆ ॥ಪ॥
ಪದಿನೆಂಟುದೋಷವ ಗೆಲಿದಷ್ಟಕರ್ಮವ, ಪಡೆದಷ್ಟ ಗುಣವಿಶ್ವರೂಪನಿಗೆ ॥
ಮದನವಿಜಯನಿಗೆ ಪರಮಾರಹಂತಗೆ, ವಿದಿತ ಬೋಧಾಮೃತವೀವನಿಗೆ ॥೧॥

ಬದ್ಧಕರ್ಮಾರಿಪ್ರಬುದ್ಧ ಸುಜ್ಞಾನಸಮುದ್ರ ನಿರಂಜನಸಿದ್ಧರಿಗೆ ॥
ಶುದ್ಧರತ್ನತ್ರಯರೂಪಾತ್ಮನಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಬೋಧರಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ॥೨॥
ಸುರನರನಾಗೇಂದ್ರರಿಗುಪದೇಶವ, ಪರಿಪಾಲಿಸಿದುಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ
ಕರುಣಾಮೃತವೀವ ಸರ್ವಸಾಧುಗಳಿಗೆ, ಪರಮಪಾವನ ಪರಬ್ರಹ್ಮರಿಗೆ ॥೩॥

ರಾಗ-ಜೋಗುಸಾವೇರಿ. ಅಟ್ಟತಾಳ ಚಾಪು.

ಭವತು ಮಂಗಲಂ ಮಂಗಲಂ ಮಂಗಲಂ ॥ಪ॥
ದೇವ ಭವವಿನಾಶನವನ್ನು ಮಾಡಿ, ದೇವ ಕುವಲಯದೊಳು ಧರ್ಮ ಮಾಡಿ ॥
ದೇವ ಸುವಿಧಿಯಿಂ ಮುಕ್ತಿಯೊಳ್ಕೂಡಿ,ದೇವ ತವೆಯದೆ ಸುಖವಿತ್ತೆ ನೋಡಿ
ದೇವ ಅಮರರಿಂ ಪೂಜೆಯನಾಂತು, ದೇವ ಸಮವಸರಣದೊಳು ನಿಂದು ॥
ದೇವ ಸುಮನದಿ ಕೇಳ್ವರ್ಗೆ ಕಂತು, ದೇವ ಭ್ರಮ ಹರಿಸಿದೆ ಮನವಾಂತು ॥೨॥
ದೇವ ಮೆರೆಯುವ ಬೆಳ್ಗುಳಪುರವ, ದೇವ ಪೊರೆಯುವ ಗೋಮಟದೇವ ॥
ದೇವ ಹರುಷದೊಳಿರುತಿಹ ಭಾವ, ದೇವ ಪರಿಕಿಸಿ ನೋಡಲಭಾವ ॥೩॥

ರಾಗ-ಮೋಹನ. ರೂಪಕತಾಳ.

(ನಂದೀಶ್ವರದ ಓಕುಳಿಯ ಹಾಡು).

ವಸಂತವಾಡಿರಿಶಶಿಮುಖಿಯರು ಕೂಡಿ, ವಸುಧೆಗೊಡೆಯ ಜಿನರಾಜರಿಗೆ ॥ಪ॥
ಬಿಸಜಮುಖಿಯರೆಲ್ಲ ನಸುನಗೆಯಿಂದಲಿ ।
ಎಸೆವಷ್ಟ ಗಂಧದ ಓಕುಳಿಯಾಡಿರಿ ॥ಅ-ಪ॥
ಚೆಂದದಿಂದೊಪ್ಪುವ ನಂದೀಶ್ವರ ದ್ವೀಪದಂದವಮನದೊಳು ಭಾವಿಸುತ
ಇಂದ್ರಾದಿಸುರರೆಲ್ಲ ಜಯ ಜಯವೆಂದು ಕುಂದದರ್ಚಿಪರು ಜಿನರಾಜರ್ಗೆ
ಜಯವೆಂದು ॥೧॥
ನಂದೀಶ್ವರದ್ವೀಪಮಂದರದೆಶೆ ನಾಲ್ಕರಿಂದಲಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿರುವ ॥
ಬಂಧುರದಧಿಮುಖ ಅಂಜನರತಿಕರದಿಂದಲಿ ರಾಜಿಪ ಜಿನರಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ ॥೨॥
ದೆಶೆಯೊಂದರೊಳಗೆ ಎಸೆವ ತ್ರಯೋದಶ ಅಸಮರತ್ನದಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ॥
ಬಸದಿಗಳಿರಲದರೊಳಗೆ ವರ್ತಿಸುತಿಹ ಶಶಿಕೋಟಿಭಾಸಜಿನೇಶರ್ಗೆ
ಜಯವೆಂದು ॥೩॥

ಜಿನಗೃಹವೊಂದರೊಳ್ ಘನಬಿಂಬ ನೂರೆಂಟು ಮಿನುಗುವ ರತ್ನಖಚಿತದಿ ॥
ನನು ಐದುನೂರುತ್ಸೇಧದಿ ರಾಜಿಪ ಜಿನರಿಗೆ ಜಯಜಯ ವೆಂದು ಬೇಗದಿ
ಬಂದು ॥೪॥

ಐದುಸಾವಿರದ ಆರ್ನೂರಪದಿನಾರು ವೈಡೂರ್ಯಖಚಿತಬಿಂಬಗಳು ॥
ಐದು ಕಲ್ಯಾಣದೊಡೆಯರಾಗಿ ನಿಂದಿಹ ವೈಭವದಿಂದಲಿ ಜಿನರಡಿಗೆರಗಿ ॥೫॥

ಆಷಾಢಕಾರ್ತಿಕಫಾಲ್ಗುಣಮಾಸದಿ ವಾಸವರತಿಸಂಭ್ರಮದಿ॥
ತಾಳದಷ್ಟಮಿಯಿಂದೆಂಟುದಿವಸಪರಿ ಸಾಸಿರ ನಾಮವ ಭಜಿಸುತ್ತ ಜಿನರ ॥೬॥

ಮಹಾಮಹಾಮಹಿಮೆಯಿಂ ಮಹದಭಿಷೇಕವ ಮಹಾಮಹಾಶ್ರೀವೀತರಾ
ಗರಿಗೆ ಬಹುವಸ್ತುಗಳಗೂಡಿ ಎಸೆವರು ಕ್ಷೀರವ ಬಹುರತ್ನದರ್ಘ್ಯಗಳಿಂದಲಿ
ಪೂಜಿಸಿ ॥೭॥

ಜಯಭೇರಿ ಸಿಂಹನಾದವು ಶಂಖ ಮೊದಲಾದ ನಯನಾಟ್ಯನೃತ್ಯಗೀತಗಳು
ಭಯವಿಲ್ಲದರುಹನ ಪಾದಮೂಲದೊಳಾಗ ಜಯಜಯವೆಂದು ಪಾಡುವರು
ತೋಷದಿ ನಿಂದು ॥೮॥

ಪದಿನಾಲ್ಕುನದಿಯ ಜಲವ ತಂದರ್ಚಿಸುವರು ಹೃದಯಶುದ್ಧದಿ ಸುರರೆಲ್ಲ ॥
ಸದಮಲವಾಗಿಹ ಪರಿಮಳಪುಷ್ಪವ ಒದಗಿಸಿ ಪೂಜಿಸುತ್ತಿಹರು ಸುರರು
ಬಂದು ॥೯॥

ಜಲಮೊದಲಾದಷ್ಟವಸ್ತುವಿಂ ಪೂಜಿಸಿ ಕಲಿಲಹರರ ಸ್ತೋತ್ರಗೈದು ॥
ಒಲವಿನಿಂದರ್ಘ್ಯವ ಕೆಯ್ಗೊಂಡು ಸುರರೆಲ್ಲ, ಬಲಗೊಂಬರತಿಚಂದದಲಿ
ಮೋದವ ಪೊಂದಿ ॥೧೦॥

ಜಯ ಜಯವೆಂದತಿಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದಲಿ ವಿನಯದೊಳ್ ಸುರರೆಲ್ಲ ಕೂಡಿ॥
ದಯೆಯಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸೆಂದೆಲ್ಲರು ವಂದಿಸಿ ನಯದಿ ಪೋಪರು ಚತ್ತಾರಿಪಾಡ್ಯ
ದೊಳು ॥ ವಸಂತವಾಡಿರಿ ಶಶಿಮುಖಿಯರು ಕೂಡಿ ॥೧೧॥

ರಾಗ-ಮಧ್ಯಮಾವತಿ. ಏಕತಾಳ.

ಅಸಗನೀತನಲ್ಲ ಕರ್ಮವ ಕುಸುರಿ ಒಗೆಯಬಲ್ಲ ॥ಪ॥
ಪೊಸಮಡಿವಾಳನು ಕೊಳೆಯಾತ್ಮನ ತಾ-ಮಸವಿಲ್ಲದೆ
ಒಗೆವನು ನೋಡೆಲ್ಲ ॥ಅ-ಪ॥

ಆರುತಪದೊಳದ್ದಿ ಪಂಚಾಚಾರದೊಳಗೆ ಹೊದ್ದಿ॥ ತೋರುವ ಚತುರಾ
ರಾಧನೆಗಳ ಚೌಗಾರಸುತಪದ ಬಿಸಿಲ್ಗಾಯಿಸುತ್ತಿಹ ॥ಅಸಗನೀತನಲ್ಲ॥ ॥೧॥

ಮೂರುದೇಹದೊಳಗೇ ಬಾನಿಯೊಳಾರುಕ್ರಿಯೆಯು ಬೆಳಗೆ ॥
ಧೀರತೆ ದಶಧರ್ಮದ ಉಬ್ಬೆಯು ಸುವಿಚಾರದಿ ತಳಕಿ ಒಗೆದು
ಹಿಂಡುತ್ತಿಹ ॥೨॥

ವರಗುಪ್ತಿತ್ರಯದಿ ಧ್ಯಾನದ ಸಿರಿಯೊಳು ನಿರಿಗಟ್ಟಿ ॥
ಪರಮಾತ್ಮನ ಮಡಿ ಬಿಳಿದು ಚಿದಂಬರ ಪುರುಷನೆ ಕೊಡು ಶ್ರೀಮುಕ್ತಿಗೆ
ಸಲಿಸುತೆ ॥೩॥

ರಾಗ-ಮಧ್ಯಮಾವತಿ. ಏಕತಾಳ.

ಅರಿಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ ಆತ್ಮನ ಮರೆದು ಕೆಟ್ಟರೆಲ್ಲ ॥ಪ॥
ಹೊರಗಣ ಸೋಗೆಯ ತಿಂದೊಳಗಿಹ ರಸ - ದಿರವನರಿಯದಿಹ
ಕುರಿಯಂತೆಲ್ಲ ॥ಅ-ಪ॥

ಆಶಾಮೋಹದಿಂದ ರೌದ್ರಾ-ವೇಶದೊಳಘಬಂಧ ॥
ಮೋಸದಿ ಹೇಸದೆ ಗಾಸಿಂಪಟ್ಟು ಬಹು ನಾಶವಾಗಿ ನರಳುತ್ತಿಹರಾತ್ಮನ ॥೧॥

ಹೊಟ್ಟೆಯ ಹೊರೆವುದಕೇ ಧರ್ಮವ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವರಿದಕೇ ॥
ಕೆಟ್ಟಮನದ ಕೇಡಿನ ಬದುಕಿಗೆ ತಲೆಗೊಟ್ಟಳುತಿಹರಿಂದ ಬಿಟ್ಟು ನಿಜಾತ್ಮನ ॥೨॥

ಉರಿವರು ಸಿರಿಯಿರಲು ದುಃಖದಿ ನರಳುವರೆಡರಿನೊಳು ॥
ಎರಡರೊಳೊಂದೇ ಭಾವದಿ ಸಂತತ ಪರಮನಿರಂಜನಸಿದ್ಧನ ಧ್ಯಾನವ ॥೩॥

ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣ ಕೀರ್ತನೆಗಳು

ರಾಗ-ದರ್ಬಾರು. ರೂಪಕತಾಳ.

ಶ್ರೀಗುರುವರನಂಘ್ರಿಯುಗಕೆ, ಬಾಗುವೆ ನಾಂ ಮನದ ಬಯಕೆ ।
ಬೇಗದಿಂ ನೆರವೇರಿಸುಗೆ, ವಾಗ್ದೇವಿಯ ಸ್ಮರಿಪೆ ಮಿಗೆ ॥ಪ॥
ವರೆಯುವೆನಾ ನೇಮಿಜಿನಪ-ವರನ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣವ॥
ಸ್ಮರನ ಮದವ ಮುರಿದು ಮೆರೆವ, ಚರಿತೆ ಮನವನಿರಿಸಿ ಕೇಳಿ ॥೧॥

ಮೇರುಗಿರಿಯ ದಕ್ಷಿಣಭರ-ತಾರ್ಯಖಂಡ ವಾರಿಧಿನಡು॥
ಸೇರಿ ಮೆರೆವ ದ್ವಾರಾವತಿ, ಚಾರುಪುರವು ಶೃಂಗಾರದಿಹುದು ॥೨॥

ಸುರಪುರವನು ಸರಿ ಪೋಲುವ, ಧರೆಯನಾಳ್ದ ಹರಿಕುಲೇಶ ॥
ಶರಧಿ ವಿಜಯನರಸಿನಿಚಯ-ಸರಸೀರುಹ ತರಣಿಪ್ರಾಯ ॥೩॥

ಭೂವರೇಣ್ಯಗೆಣೆಯಹ ಶಿವ-ದೇವಿಯೆಂಬಳರಸಿಯವಳ॥
ಭಾವಭಾಗ್ಯವಾವನೊರೆವ ಭಾವಿಸಲ್ಕೆ ದೇವವಿಭವ ॥೪॥

ಇನಿತು ಮೆರೆವ ಜನಪನಲ್ಲಿ, ಜಿನಪವರನು ಜನಿಪನೆಂದು॥
ಅನಿಮಿಷರೊಡೆಯನು ತಿಳಿವುತ, ಧನಪನಿಗಪ್ಪಣೆಯನೀಡೆ ॥೫॥

ಸತಿಯು ಗರ್ಭವತಿಯಹ ಮೊದ-ಲತಿಶಯ ಮೂರುತುವಿಡಿಯುತ
ರತುನ ವೃಷ್ಟಿಗರೆದನು ಧನ-ಪತಿಯು ತಾ ಮೂರಾರುಮಾಸ ॥೬॥

ದೇವನಾಥ ಪೇಳ್ದ ತೆರದಿ, ದೇವಸತಿಯರೊಗ್ಗುತ ಶಿವ-॥
ದೇವಿಯ ಮನೋಭಾವವರಿತು, ಸೇವಿಸಿದರು ತಾವು ನಲಿದು ॥೭॥

ಈ ರೀತಿಯೊಳಿರಲೊಂದಿನ, ತೋರಿದ ಪದಿನಾರುಸ್ವಪ್ನ॥
ಸಾರಮೇನೆಂದೆನುತ ಕೇಳೆ, ಭೂರಮಣನು ಪೇಳ್ದನಾಗ ॥೮॥

ರನ್ನೆಯೆ ಕೇಳ್ ನಿನ್ನುದರದಿ, ಸನ್ನುತಜಿನದೇವನುದಿಪ-॥
ನಿನ್ನ ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯಫಲದೊ-ಳಿನ್ನಲವಳು ಹರುಷದಿರಲು ॥೯॥

ಸುರರು ತಿಳಿದು ಧರಣಿಗಿಳಿದು, ಬರುತಲಾ ಗರ್ಭಾವತರಣ ॥
ನಿರುಪಮವರಕಲ್ಯಾಣವ ಪರಮವಿಧದಿ ಗೈದರವರು ॥೧೦॥

ರಾಗ-ಬೇಹಾಗ್. ಅಟ್ಟತಾಳ.

ಕೇಳಿ ಪೇಳ್ವೆ ಲಾಲಿಸಿ ಮುದದಿ ॥ಪ॥ ಬಾಲೆಯ ಉದರದಿ,
ಬಾಲಚಂದ್ರಮನಂತೆ॥ ಲೀಲೆಯಿಂ ಬೆಳೆದ ಜಿನ-ಪಾಲನು ಮುದದಿ ॥೧॥

ನವಮಾಸ ತುಂಬಲು ಅವನಿಯ ಮನುಜರು॥
ಭವರೋಗವೈದ್ಯನ, ಭಜನೆ ಮಾಡಿದರು ॥೨॥

ಒದಗಿದ ವೈಶಾಖ, ಮೊದಲಾ ತ್ರಯೋದಶಿ-॥
ಯದರೊಳು ರಂಜಿಪ, ವಿಧುತಾರೆಯೊಳಗೆ ॥೩॥

ಇಂದ್ರನರೇಂದ್ರ ಫ-ಣೀಂದ್ರ ವಂದಿತನೇಮಿ-॥
ಚಂದ್ರನುದ್ಭವಿಸಿದ, ಚಂದದೊಳಾಗ ॥೪॥

ಸುರವರಕುಳಿತಿರ್ದ, ಹರಿಪೀಠ ಕಂಪಿಸ-॥
ಲರಿತನವಧಿಯಿಂದ, ವರಜಿನನುದಯ ॥೫॥

ಉರಗಲೋಕದ ಶಂಖ, ಸುರರ ಲೋಕದ ಘಂಟೆ॥
ವರಜ್ಯೋತಿರ್ಲೋಕದ, ಹರಿನಾದ ಕೇಳೇ ॥೬॥

ನಾಲ್ಕು ವಿಧದ ದೇವ-ನಾಕಪತಿಯು ಶಚೀ॥
ತಾಕೂಡಿ ಬಂದರ-ನೇಕಸಂಭ್ರಮದಿ ॥೭॥

ಬಂದು ಜಿನೇಶನ, ಚಂದದಿ ನಮಿಸುತ್ತಾ- ॥
ನಂದದೊಳೈದರು, ಮಂದರದೆಡೆಗೆ ॥೮॥

ರತುನಪಾಂಡುಕಶಿಲೆಯ, ರತುನ ಪೀಠದಿ॥
ನವರತುನತ್ರಯದ ಜಿನ-ರತುನನನಿರಿಸಿ ॥೯॥

ಕಣ್ಮನದಣಿವಂತೆ, ಮನ್ಮಥವಿಜಯನ ॥
ಜನ್ಮಾಭಿಷೇಚನ, ಸನ್ಮಾನಿಸಿದರು ॥೧೦॥

ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ-ಯಷ್ಟು ಪೂರೈಸಿ ಸಂ- ॥
ತುಷ್ಟನಾದನು ಸುರ-ಪಟ್ಟವಾಳುವನು ॥೧೧॥

ತಿರುಗಿ ಪುರಕೆ ಬಂದು, ಸುರನುತದೇವನ
ಹರಿವಿಷ್ಟರದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿದರಂದು ॥೧೨॥

ಕಾಮನ ಗೆಲುವಂಥ, ನಾ ಮಹಿಮನ ಕಂಡು ॥
ನೇಮಿಚಂದ್ರಮನೆಂಬ, ನಾಮದಿ ಕರೆಯೆ ॥೧೩॥

ಸುರಪನು ಸುರಸತಿ-ಯರ ಕೂಡಿ ಕುಣಿದಾಡಿ ॥
ತೆರಳಿದ ಸ್ವರ್ಗಕೆ, ಹರುಷದೊಳಾಗ ॥೧೪॥

ರಾಗ-ನಾರಾಯಣಿ. ಅಟ್ಟತಾಳ.

ನೇಮಿಶಜಿನಪೋತ್ತಮನೇ, ಭಕ್ತರ ಕಾಯ್ವ,
ಪ್ರೇಮಶರಧಿ ಚಂದ್ರಮನೇ ॥ಪ॥

ಕಾಮಹರಸು-ತ್ರಾಮವಂದಿತ, ನಾಮನೇ ಗುಣಧಾಮನೇ ॥
ಕ್ಷೇಮಂಕರ ಸುಮಕೋಮಲಾಂಗನೆ ॥ಅ-ಪ॥

ಈತೆರ ಸ್ತುತಿಗೊಳುತಾ, ನೇಮೀಶ್ವರ, ಪಾತಕಸವರಿಡುತ ॥
ಭೂತಳಕೆ ಪುರು-ಹೂತ ನಿತ್ಯದಿ, ಕಳುಹಿದಾ, ನಿಳುಹಿದಾ,
ಪ್ರೀತಿದ್ರವ್ಯಗಳೋತುಗೊಳುತಲಿ ॥೧॥

ಇರುತಿರಲೊಂದಿನದಿ, ಬಲರಾಮಕೃಷ್ಣರ, ಪೆರಸುತಲತಿಮುದದಿ ॥
ತರುಣಿಯರು ಸಹ, ಚರಿಸಿ ವನದೊಳ-ಗಾಡುತಾ, ಪಾಡುತಾ,
ಮೆರೆವ ಸರಸಿಯ ಸರಸಿಗೈದಲು ॥೨॥

ಹರುಷದಿ ಜಲಕೇಳಿಯನಾಡುತಲಿ ಬಳಲಿ ಸರಿದರು ಮೇಲ್ಗಡೆಯ ॥
ಪರಮನೇಮೀ-ಶ್ವರನು ಧರಿಸಿದಂ-ಬರವನು, ಮೆರೆವನು,
ತರುಣಿಭಾಮೆಯ ಕರಕೆ ನೀಡಲು ॥೩॥

ಮೂಲೋಕದೊಳು ವೀರನು, ಎನ್ನೊಲ್ಲಭನ ಸರಿ, ಪೋಲುವರನುಕಾಣೆನು॥
ಕೀಳು ಸತಿಯರವೋಲು ನೀನೆನಗಾಡಿದೆ, ಏನಾಡಿದೆ,
ಮೇಲನರಿಯದೆ, ಪೇಳಬಹುದೇ ॥೪॥

ಎನೆ ಸತ್ಯಭಾಮೆಯಳಾ, ನುಡಿ ಕೇಳಿ ನೇಮಿ-ಜಿನಪನು ಕೋಪಿಸಲು ॥
ಬಳಿಕ ಶ್ರೀಧರಬಲರು ಬಂದತಿ, ಮೋದದಿ ವಿ-ನೋದದಿ,
ಒಲಿದು ನೇಮವಗೊಳುತ ಪೋದರು ॥೫॥

ನೀಲವರ್ಣದ ದೇವನು, ಗಣರೊಡನೆ ಶಸ್ತ್ರದ ಶಾಲೆಗೆ ತೆರಳಿದನು ॥
ಲೋಲನಯನಾ, ಮೇಲೆ ಶಂಖವ ಕರದೊಳು, ಭರದೊಳು,
ಲೀಲೆಯಿಂ ಗುಣ-ಪಾಲಪಿಡಿದನು ॥೬॥

ವಾಮನಾಸಿಕರಂಧ್ರದಿ, ಆ ಪಾಂಚಜನ್ಯವ, ನಾಮಹಿಮನು ಭರದಿ ॥
ಭೀಮಬಲನಿ-ಸ್ಸೀಮನೂದಲು, ನಾದದಿಂ, ಪಯೋದದಿಂ,
ಆ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ- ಭೂಮಿ ನಡುಗಿತು ॥೭॥

ಸುರರುಂ ಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಯು, ಧರೆಗೆರೆಯಲಾಕ್ಷಣ, ಹರಿಬಹಳಾಚ್ಚರಿಯ ॥
ಪೆರಸಿ ಮನದೊಳ-ಗರಿತು ಪೇಳ್ದನು, ಭರದೊಳು, ಮತ್ಸರದೊಳು,
ಆರರೆ ನೇಮೀ-ಶ್ವರನು ಮೆರೆವನು ॥೮॥

ಧರಮೂರ ದೊರೆತನವು, ಎನ್ನದು ನೇಮೀ-ಶ್ವರ ಸೆಳೆಯುವ ದಿಟವು ॥
ತ್ವರಿತದಿಂದುರು-ತರದುಪಾಯವ, ಗೈವೆ ತಾನೆನ್ನುತಾ,
ಅರಸ ಬಲರಾ-ಮರೊಳು ಪೇಳ್ದನು ॥೯॥

ಪ್ರೌಸಯೌವನವನಾಂತನು, ನಮ್ಮಯ ನೇಮಿ-ಶಶಿಗೆ ವಿವಾಹವನು ॥
ಕುಶಲದಿಂ ಪಸ-ರಿಸಲು ಬೇಕೆನೆ, ತೋಷದಿವಿ-ಲಾಸದಿ,
ಅಸಮಪುರರಂಜಿಸಿದುದಾಗಲು ॥೧೦॥

ಐನೂರು ಕನ್ನೆಯರ, ಶೃಂಗರಿಸಿ ಲಗ್ನಕೆ, ಸಾನುರಾಗದಿಯಮರ ॥
ಮಾನಿನೀಯರವರೇನನೆಂಬೆನು, ಗಾನದಿಂ, ಯಾನದಿಂ,
ಭಾನುತೇಜನ, ಧ್ಯಾನ ಗೈದರು ॥೧೧॥

ಭರಿತಶೃಂಗಾರದೊಳು ಜಿನೇಶ್ವರ, ಮೆರವಣಿಗೆಯು ಬರಲು ॥
ತುರುಗಳನು ಕ-ಟ್ಟಿರಿಸಿ ಸಾಲೊಳು, ಬಿಸಿಲೊಳು, ತೃಷೆಯೊಳು,
ಉರುತರದಿ ಬಾ-ಡಿರಲಿದೇನೆನೆ ॥೧೨॥

ಆದರೊಳೋರುವ ಗೋಪನು, ಪೇಳಿದನು ನಿಮ್ಮಯ ಮದುವೆ ಭೋಜನ
ಕೆಂದಿನ್ನು ॥ ಚದುರ ಕೃಷ್ಣನ, ಪದುಳದಪ್ಪಣೆ, ಯೆಂದವ-
ನಂದವ-ನರಿತು ಬಿಡಿಸಿದ, ತುರುಗಳೆಲ್ಲವ ॥೧೩॥

ಚಿಂತಿರುಗುತ ದೇವನು, ವೈರಾಗ್ಯವ-ನಂತರ ತಾಳಿದನು ॥
ಇಂತಿರಲು ಲೌಕಾಂತಿಕರು ಬಂ-ದೆಂದರು, ನಿಂದರು,
ಸಂತಸದಿ ಪರ, ಮಾಂತೆಬೋಧೆಯ ॥೧೪॥

ಅರಿತಾಗಲಮರಗಣ-ಪೆರಸುತಲಿ ಸುರಪನು, ಪರಿನಿಷ್ಕ್ರಮಣಕಲ್ಯಾಣ,
ಪರಮಪೂಜೆಯ ವರಜಿನೇಂದ್ರಗೆ, ಹರುಷದಿ, ಸರಸದಿ,
ವಿರಚಿಸಿದನುರುತರದ ವಿಭವದಿ ॥೧೫॥

ಶ್ರಾವಣಶುದ್ಧದೊಳು, ಚತುರ್ಥಿಯು, ತೀವಿದ ಚಿತ್ರೆಯೊಳು ।
ದೇವ ವಂದಿತ, ದೇವ ದೀಕ್ಷೆಯ, ಗೊಂಡನು, ಮುಂ-ಕೊಂಡನು,
ಭಾವಶುದ್ಧದೊಳಾ ಉದ್ಯಾನದಿ ॥೧೬॥

ರಾಗ-ಕೇತಾರಗೌಳ. ರೂಪಕತಾಳ.

ಪೋಷಿಸೈ ನೇಮೀಶಜಿನಪನೇ, ತವ ದಾಸಜನರ ॥ಪ॥
ಬಹು ದೋಷರಹಿತ ಶ್ರೀಶವಿನುತ, ಭಾಸುರಾಂಗ, ವಾಸವಾರ್ಚಿತ ॥ಅ-ಪ॥

ಎಂದು ತ್ರಿದಶ-ವೃಂದಸ್ತುತಿಸ-ಲಂದು ವನದೊಳು ॥
ಆ-ನಂದನೇಮಿ-ಚಂದ್ರ ತಪದಿ, ನಿಂದನಾ ಪೂರ್ಣೇಂದುಭಾಸ ॥೧॥

ಆರುದಿನದಾ-ಹಾರ ವಿಲ್ಲದೆ, ಚಾರುತಪದಿರಲ್ ॥
ಆ-ಪಾರಮಹಿಮ, ಪಾರಣೆಂಗೆ, ಸಾರಿದಂ ಗಿರಿನಗರವದರ ॥೨॥

ಅತ್ತಲಾ ವರ-ದತ್ತನೆಂಬ, ಪೃಥ್ವೀಪೋತ್ತಮ ॥
ಸತ್ಯ ನಿಧಿಗೊಂ-ಬತ್ತು ವಿಧದ, ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮುದವೆತ್ತು ಪೂಜಿಸೆ ॥೩॥

ಧರಣೀಪತಿಯು, ಪರಮಭಕ್ತಿ-ಗಿರದೆ ಮೆಚ್ಚುತಾ ॥
ಹರುಷದಿಂದ, ಹರಸು ತೆಂದ, ನಿರುಪಮಸುಖಿ, ತರದ ಬೋಧ ॥೪॥

ಕಂತುವೈರಿಯು-ನಂತರೋರ್ಜ-ಯಂತಗಿರಿಯೊಳು ॥
ಅ-ನಂತಮಹಿಮ, ನಿಂತನೇಕೋ, ಚಿಂತನೆ ಯೊ-ಳಾಂತು ತಪವ ॥೫॥

ಈ ಸಂಚಾತು-ರ್ಮಾಸತಪೋ-ವಾಸನಾಗಿರಲ್ ॥
ಜಿ-ನೇಶಘಾತಿ-ದೋಷವೆಲ್ಲ, ನಾಶಗೈದ ದಿನೇಶಭಾಸ ॥೬॥

ಯತಿವರೇಣ್ಯ, ನುತಗೆ ದಿವ್ಯ ಮತಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತಿಸೇ ॥
ಕ್ಷಿತಿಯು ತೊರೆದು, ವ್ರತಿಪ ಗಗನ-ಪಥದಿ ನಿಂದ, ಸತತಾನಂದ ॥೭॥

ಅರಿತನಾಗ, ಸುರಪ ಬೇಗ, ವರಕುಬೇರಗೆ ॥
ತಾ-ನೊರೆಯೆ ಸಮವ-ಸರಣವನ್ನು, ವಿರಚಿಸಿದನು, ಪರಮ ವಿಧದಿ ॥೮॥

ಕಾಣುತಾಮರ-ರಾಣ್ಮ ಕೇವಲ-ಜ್ಞಾನಪೂಜೆಯ ॥
ಪರಮಾನುರಾಗದಿ, ಧ್ಯಾನಮೂರ್ತಿಗೆ, ತಾನೆ ಗೈದನಿ-ನ್ನೇನನೆಂಬೆನು ॥೯॥

ರಾಗ-ಕಲ್ಯಾಣಿ. ಆದಿತಾಳ.

ಪೊರೆ ಕರುಣದಿ ಶರಣರ ದೇವ ॥ಪ॥
ನೆರೆ ಸ್ಮರಿಸುವೆ ನಿನ್ನಯ ಪಾದವ ॥ಅ-ಪ॥

ಸಮವಸರಣದೊಳು, ಕಮಲವ ಸೋಂಕದೆ, ವಿಮಲ
ರೂಪದೊಳು, ನಿಂದನೇ ॥೧॥

ಎಂದೆನುತಲಿ ಸುರ-ವೃಂದಸಹಿತಲಮ- ॥ ರೇಂದ್ರನು ನರ್ತನವಾಡಿದ ॥೨॥

ಪರಮಮೂರ್ತಿಯು, ಧರೆಯ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ॥ ವರಧರ್ಮಾಮೃತಸಾರವ ॥೩॥

ಸುರಿಯುತ ಭವ್ಯರ, ದುರಿತವನೋಡಿಸಿ ॥
ಮೆರೆದನು ಬಹುಪರಿಯಂತರ ॥೪॥

ಸಮವಸರಣವನು, ಯಮಿನುತ ತ್ಯಜಿಸುತ ॥
ವಿಮಲೋರ್ಜಯಂತ-ಗಿರಿಶಿಖರದೊಳು ॥೫॥

ಜಾತರೂಪ ನವ-ನಘಾತಿಕರ್ಮವ ॥ ತಾ ತೊರೆದನು ಶುಕ್ಲಧ್ಯಾನದಿ ॥೬॥

ಆಷಾಢದ ಮೊದ-ಲಾ ಸಪ್ತಮಿದಿನ ॥ ಈಶ ಮೋಕ್ಷಲಕ್ಷ್ಮೀಶನಾದ ॥೭॥

ಅರಿಕೃತುಸಂ ವ-ತ್ಸರದುತ್ತರಾಯಣ ॥
ಮೆರೆವ ಶೈಶಿರದ ಮೊದಲಮಾಸದಿ ॥೮॥

ಧರೆಯೊಳು ಕಾರ್ಕಳ, ವರನೇಮೀಶಗೆ॥ ನೆರಹಿದೈದು ಕಲ್ಯಾಣಸಮಯ ॥೯॥

ಕಾಮವಿಜಯಗುಣ-ಧಾಮಮನೋಹರ ॥ ನೇಮೀಶರಥಿವರ್ಣಿಯವರ ॥೧೦॥

ಕರುಣರಸಾಮೃತ, ಶಿರದೊಳು ಧರಿಸಿದ- ॥
ನೊರೆದನು ಬಿದುರೆಯ ಸುಬ್ಬರಾಯ ॥೧೧॥

ಸುರನುತನೇಮೀ-ಶ್ವರನುದಿಸಿದ ಪರಿ ॥
ಬರೆದನು ದೋಷವತಿದ್ದುವುದು ॥೧೨॥

ಶ್ರೀ ವೃಷಭಸ್ವಾಮಿ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣ ಶೋಭನ

ರಾಗ-ಕಾಂಭೋಜಿ. ಏಕತಾಳ.

ಶ್ರೀ ಸುರನುತಜಿನರಡಿಗೆರಗುತ ವಾ-ಗೀಶ್ವರಿಗೊಂದಿಸಿ ಮುನಿಗಳಿಗೆರಗಿ ।
ಲೇಸೆನಿಪಾದಿಜಿನರ ಪಂಚಕಲ್ಯಾಣ, ದೇಶದೇಶದೊಳರಿವಂತೆ ವರ್ಣಿಪೆ
ಸಂತೋಷದಲಿ ಮತಿಯ ಕರುಣಿಸು, ಶೋಭನ ॥೧॥